



Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

**KOMUNIKAT PRASOWY nr 1/10**

Luksemburg, dnia 12 stycznia 2010 r.

Wyroki w sprawach C-229/08 i C-341/08

Colin Wolf / Stadt Frankfurt am Main

Domnica Petersen / Berufungsausschuss für Zahnärzte für den  
Bezirk Westfalen-Lippe

Kontakty z Mediami i  
Informacja

---

## **Rekrutacja niektórych pracowników pożarnictwa do górnej granicy wieku 30 lat oraz ustalenie na 68 lat wieku zaprzestania działalności dentystów ubezpieczenia zdrowotnego są dopuszczalne**

*Te granice wieku nie stanowią zabronionej dyskryminacji ze względu na wiek, jeżeli dotyczą strażaków biorących bezpośredni udział w gaszeniu pożarów, a w przypadku dentystów – wyłącznie jeżeli to ograniczenie służy w sposób właściwy i spójny celowi ochrony zdrowia lub polityki zatrudnienia*

Dyrektywa 2000/78<sup>1</sup> zakazuje w dziedzinie zatrudnienia i pracy między innymi dyskryminacji ze względu na wiek. Niemniej jednak dyrektywa nie stoi na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych niezbędnych w celu ochrony zdrowia. Pozwala również ustawodawcy krajowemu na przyjęcie, że w niektórych wypadkach odmienne traktowanie ze względu na wiek lub ze względu na cechę związaną z wiekiem nie stanowi dyskryminacji i w związku z tym nie jest zabronione.

Dopuszcza się zatem odmienne traktowanie ze względu na cechę związaną z wiekiem, jeżeli ze względu na rodzaj działalności zawodowej lub warunki jej wykonywania, dane cechy są istotnym i determinującym wymogiem zawodowym. Odmienne traktowanie ze względu na wiek może też być dopuszczalne, jeżeli jest konieczne w celu ochrony zdrowia lub gdy jest uzasadnione zgodnym z prawem celem, w szczególności z zakresu polityki zatrudnienia, rynku pracy lub kształcenia zawodowego.

Kraj związkowy Hesji (Niemcy) ustalił górną granicę wieku przy rekrutacji strażaków służby technicznej średniego szczebla, którzy zajmują się m.in. gaszeniem pożarów, na 30 lat. Ustalenie takiej granicy wieku ma na celu zapewnienie zdolności operacyjnej i dobrego funkcjonowania zawodowych służb pożarniczych.

Colin Wolf zgłosił swą kandydaturę do zatrudnienia w technicznej służbie pożarniczej średniego szczebla miasta Frankfurt. Kandydatura ta nie została uwzględniona z uwagi na przekroczenie przez niego granicy 30 lat. W dniu zgłoszenia kandydatury miał on 29 lat, lecz na dzień najbliższej rekrutacji miałby lat 31. Sąd administracyjny we Frankfurcie nad Menem, do którego C. Wolf wystąpił o zasądzenie od miasta Frankfurt odszkodowania, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem dotyczącym zakresu swobody uznania, którą dysponuje ustawodawca krajowy, tak żeby odmienne

---

<sup>1</sup> Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. Dz 303, s. 16).

traktowanie ze względu na wiek nie stanowiło dyskryminacji zakazanej prawem wspólnotowym.

W wyroku wydanym w sprawie Wolf Trybunał stwierdził, że dyrektywa nie stoi na przeszkodzie istnieniu granicy wieku takiej, jaka została ustalona przez kraj związkowy Hesji przy rekrutacji w technicznej służbie pożarniczej średniego szczebla.

Odmienne traktowanie ze względu na wiek wynikające z tej granicy wieku spełnia bowiem wszystkie przesłanki, jakich wymaga dyrektywa, by takie odmienne traktowanie było uzasadnione. I tak troska o zapewnienie zdolności operacyjnej i właściwego funkcjonowania zawodowych służb pożarniczych stanowi cel zgodny z prawem. Ponadto fakt posiadania szczególnych zdolności fizycznych można uznać za istotny i determinujący wymóg zawodowy dla potrzeb wykonywania zawodu strażaka w technicznych służbach pożarniczych średniego szczebla, których członkowie zajmują się w szczególności gaszeniem pożarów i ratowaniem ludzi. Konieczność posiadania pełni zdolności fizycznych w celu wykonywania tego zawodu jest związana z wiekiem członków tych służb, skoro, zgodnie z danymi naukowymi przedstawionymi przez rząd niemiecki, niewielu funkcjonariuszy, którzy przekroczyli 45 lat, jest wystarczająco sprawnych fizycznie, by gasić pożary. Ponadto istnienie granicy wieku można uznać po pierwsze za odpowiednie w odniesieniu do celu, którym jest zapewnienie zdolności operacyjnej i właściwego funkcjonowania służb pożarniczych i, po drugie, za niewykraczające poza to, co jest konieczne dla realizacji tego celu.

Natomiast w sprawie Petersen niemiecki kodeks ubezpieczeń społecznych w wersji mającej zastosowanie w niniejszej sprawie przewidywał, że w ramach niemieckiego ustawowego systemu ubezpieczenia zdrowotnego zezwolenie na działalność jako lekarz dentyści tego ubezpieczenia wygasa z końcem kwartału kalendarzowego, w którym lekarz dentyści ubezpieczenia zdrowotnego ukończył 68 lat. Poza systemem kontraktowania usług w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, lekarze dentyści mogą prowadzić praktykę zawodową bez względu na wiek. W Niemczech 90% pacjentów należy do ustawowego systemu ubezpieczenia zdrowotnego.

Domnica Petersen od 1974 r. była dopuszczona do wykonywania świadczeń opieki dentyści ubezpieczenia zdrowotnego. W kwietniu 2007 r. ukończyła 68 lat. Przed sądem administracyjnym w Dortmundzie (Niemcy) zaskarżyła decyzję właściwej komisji dopuszczającej do prowadzenia działalności dentyści ubezpieczenia zdrowotnego wygasto z końcem czerwca 2007 r. Sąd ten zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z kilkoma pytaniami dotyczącymi zgodności tej granicy wieku z dyrektywą 2000/78. Wskazał między innymi, że zgodnie ze stanowiskiem federalnego sądu konstytucyjnego ta granica wieku jest uzasadniona w szczególności potrzebą ochrony pacjentów, a zdaniem federalnego sądu administracyjnego jest ona uzasadniona celem polegającym na utrzymaniu szans zatrudnienia młodych dentyści w ramach systemu ubezpieczenia zdrowotnego.

W wyroku w sprawie Petersen Trybunał stwierdził, że państwo członkowskie może zgodnie z prawem uznać za konieczne ustalenie granicy wieku dla wykonywania zawodu medycznego takiego jak zawód lekarza dentyści w celu ochrony zdrowia pacjentów.

Niemniej jednak dyrektywa stoi na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego ustanawiającego górną granicę wieku dla wykonywania działalności lekarza dentyści

ubezpieczenia zdrowotnego, w niniejszym przypadku 68 lat, jeśli jedynym celem tego przepisu jest ochrona zdrowia pacjentów przed spadkiem sprawności zawodowej tych lekarzy dentyistów po osiągnięciu tego wieku, skoro ta sama granica wieku nie znajduje zastosowania do lekarzy dentyistów pozakontraktowych. Taki środek jest bowiem niespójny i nie może być postrzegany jako niezbędny w celu ochrony zdrowia.

Dyrektywa nie stoi natomiast na przeszkodzie istnieniu takiej granicy wieku, jeśli jego celem jest podział szans zawodowych między pokoleniami w ramach zawodu lekarza dentyisty ubezpieczenia zdrowotnego, gdy biorąc pod uwagę sytuację na rynku pracy, przepis ten jest właściwy i konieczny dla osiągnięcia tego celu. Wiek 68 lat wydaje się wystarczająco zaawansowany, by móc służyć za końcową granicę dopuszczenia do wykonywania działalności w charakterze lekarza dentyisty ubezpieczenia zdrowotnego.

Do sądu krajowego należy zidentyfikowanie celu uregulowania ustanawiającego granicę wieku w stosunku do lekarzy dentyistów ubezpieczenia zdrowotnego. Jeżeli ustalenie tej granicy wieku okaże się, zważywszy na realizowany przez nie cel, sprzeczne z dyrektywą, do sądu krajowego, przed którym toczy się spór pomiędzy jednostką a organem administracyjnym, będzie należało niezastosowanie takiego uregulowania, nawet jeśli jest ono wcześniejsze od dyrektywy i jeśli prawo krajowe nie przewiduje jego niestosowania.

---

**PRZYPOMNIENIE:** Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

---

*Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.*

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793